

Kozetka (38)

Prekend*. Snickers i cacao

*Jedz według swojego smaku,
ubieraj się według smaku innych.*

Przysłowie francuskie

Joanna Friedrich

Od jakiegoś czasu piszę więc tylko co prekend.

Nie zawsze utożsamiam się z tym co piszę tak mocno, jakby wskazywała na to pierwsza osoba liczby pojedynczej. Wszystko jest względne, jak uczy Doktor Czas. Bohaterki i bohaterowie, narratorzy i narratorki, życiowe lekcje i wakacyjne wspomnienia.

Właściwie wszystko ma nas ocalić od zapomnienia. Od tej patyny czasu. Na szczęście latem nie ma na nią czasu bo zajmujemy się opalenizną, listą lektur na plażę i tym podobnymi „problemami pierwszego świata”.

Nie tylko światów jest kilka, kilka, co najmniej jest list lektur. I tak na przykład, z niemałym zaskoczeniem czytam co roku listy lektur dorosłych. Nikt nam ich nie ustala, po prostu rankingi spisują, co czytamy najchętniej.

Ciekawostką i zagostką psychologiczną jest fakt, że w pierwszej dziesiątce zawsze znajduje się kilka poradników. Nie – filozofów, nie – klasyków, tylko coaching i coaching raz jeszcze. Jakby ciągle i jeszcze brakowało nam motywacji albo wiary w siebie. Na końcu każdego przeczytamy najczęściej zdanie, że sztuką jest być sobą i naturalność to podstawa. I: nic z tego. Za miesiąc znowu poradniki wygrają rankingi. Ciekawe są meandry letniego umysłu.

Umysłu czasu letniego o przeszłym czasie wrzenia.

Czy umysł tak łatwo się ulatnia?

Filozofia klasyczna to też właściwie archetypiczny coaching.

Czy mi to oceniać?

Nawet nie myślę porywać się z motyką na słońce.

„Smak innych...” – no cóż, łatwiej ubrać się stosownie do okoliczności. Poruszanie się w gąszczu „lajków”, niczym starożytnych „ochów” i „achów” wymaga nie lada finezji. I precyzji. I nonszalancji.

Ach: łatwiej wymienić czego nie wymaga.

Podobno dobieramy się na zasadzie podobieństw, podobno również – na zasadzie przeciwieństw. Żyjemy w czasach kiedy wszystko jest prawdą, ewentualnie postprawdą.

Bohaterki i bohaterowie zmieniają się coraz szybciej. Co podoba się Innym? Co nam się w innych podoba? Nieszczególnie przepadam za lizusami. Podobno ludzie, którzy piszą często łaszą się do czytelników.

Moje ulubienice (bo facetów się dziś nie czepiamy) to kobiety żyjące w zgodzie z sobą. Nawet, kiedy witają mnie złośliwościami i ubierają się zgodnie ze swoim własnym dress codem, często wcale tak bardzo nie zmieniającym się przez lata – ta wierność sobie jest budująca. Jedna z tych pań, prawdziwa „włoska mamma”, chociaż Polka, na wszelkie wątpliwości ma od lat jasną odpowiedź „snickers i cacao”. I to, zanim snickers był dla tych, co lubią gwiazdorzyć. Naturalne gwiazdy i naturalne konstelacje. Naturalne diety i ulubione sporty. Niewymuszona elegancja i uśmiech, który otwiera wszystkie drzwi. Sztuczność powoduje niemiłe wrażenie wewnętrznej pustki. W letnim słońcu wszystko widać wyraźniej, lepiej schnie pranie i szybciej wysychają łyzy.

Pakując walizkę, myślisz sobie, może tym razem spakuję mniej książek, a zamiast

tego wezmę pusty zeszyt coś zapiszę? Och: starożytny papierowy list! Nadal pozostajemy przy kolekcjach Resort 2019, które z założenia mają związek z podróżą.

Którą z nich zapakowałabym najchętniej do letniej walizki?

W tym sezonie Rochas, wygrała w cuglach z Feragamo (między innymi, ze względu na praktyczne kieszenie na muszelki):

„Zawsze wybieraj drogę najkrótszą, albowiem krótka droga jest naturalna.” [Marek Aureliusz].

*prekend – słowo to odkryłam stosunkowo niedawno, oznacza czwartek i piątek

Kazimierz Linda

Już wiem

Już wiem co czuje tatarnik
Kiedy odpadnie od ściany
I wisząc na cienkiej linie
Zaczeptionej w wątlym ćwieku
Wbitym w szczelinę skały
Oczekuje pomocnej dłoni
Albo momentu kiedy
Zwycięży siła gravitacji

Taka bliska

Taka bliska jesteś tak daleko
Tylko znaki nas łączą jak słowa
Tylko krążą między nami ptaki
Niewidzialne krótkie wytęsknione
Cierpienie nas łączy i dzieli
Czegoś pragnę i ty pragniesz czegoś
A szczyt marzeń usiąść obok siebie
W szumie głosów z kropłą kofeiny

Wróżba

biegła po nadzieję
i bochenek chleba
zatrzymała się
przy kolorowej spódnicy
obietującej przyszłość

położyła krążek nadziei
na kartoniku
z damą karo
dowiedziała się
o nadchodzącym smutku

wrózbę potwierdziła
słona łyza na policzku
i bolesne ssanie
w żołądku